

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
FAKULTA TEXTILNÍ

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

LIBEREC 2008

LEONA NESVADBOVÁ

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
FAKULTA TEXTILNÍ

**ŠPERKY A DOPLŇKY S POUŽITÍM
STYLIZOVANÝCH TVÁŘÍ
ZPRACOVANÉ TECHNIKOU SÍTOTISKU**

**JEWELERY AND ACESSORIES WITH USAGE OF
STYLIZED FACES
PROCESSED BY SCREENING**

LIBEREC 2008

LEONA NESVADBOVÁ

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená *diplomová (bakalářská)* práce je původní a zpracoval/a jsem ji samostatně. Prohlašuji, že citace použitých pramenů je úplná, že jsem v práci neporušil/a autorská práva (ve smyslu zákona č. 121/2000 Sb. O právu autorském a o právech souvisejících s právem autorským).

Souhlasím s umístěním *diplomové (bakalářské)* práce v Univerzitní knihovně TUL.

Byl/a jsem seznámen/a s tím, že na mou diplomovou (*bakalářskou*) práci se plně vztahuje zákon č.121/2000 Sb. o právu autorském, zejména § 60 (školní dílo).

Beru na vědomí, že TUL má právo na uzavření licenční smlouvy o užití mé diplomové (*bakalářské*) práce a prohlašuji, že **s o u h l a s í m** s případným užitím mé diplomové (*bakalářské*) práce (prodej, zapůjčení apod.).

Jsem si vědom toho, že užít své diplomové (*bakalářské*) práce či poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem TUL, která má právo ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, vynaložených univerzitou na vytvoření díla (až do jejich skutečné výše).

V Liberci, dne 6.5. 2008

.....

Podpis

Poděkování

Moc děkuji paní M.A. Ludmile Šikolové za její ochotu a rady při zpracování mé bakalářské práce. Děkuji také mému tátovi Alešovi Nesvadbovi za materiály a informace týkající se technologie sítotisku.

ANOTACE

Bakalářská práce nazvaná „Šperky a doplňky s použitím stylizovaných tváří“, zpracované technikou sítotisku se zabývá tématem mého fotoalba. Stylizované tváře patří mne, nebo mým přátelům, zachycených v nejrůznějších situacích.

Jsou to šperky, určené pro konkrétní osobu, které nám umožňují zdobit se podobiznou sebe, nebo toho, koho máme, ale i nemáme rádi. Vznikly i šperky, na nichž je vyobrazeno více osob, mezi nimiž je vztah, ať už kladný, či záporný.

Ke zpracování stylizovaných tváří jsem si vybrala techniku sítotisku, mne blízkou, protože se s ní setkávám již od malička.

ANOTATION

The Bachelor theses, which is called „Jewelery and accessories with usage of stylized faces“, processed by screening, is focus on the topic of my photo album. Stylized faces belongs to me or to my friends in various situations.

These are personal jewelery, set for concrete person, which provides decorate yourself with your photo or with photo of person you like or you do not like. There are jewelery, where we can see more people, there is either positive or negative relationship among them.

I have chosen screening for processing stylized faces, because I like it very much and I know it from my childhood.

Klíčová slova

Sítotisk

Fotoalbum

Stylizace

Tváře

Keywords

screening

photo album

stylized

faces

OBSAH

ÚVOD.....	
1. Teoretická část	
1.1 Hledání vhodných fotografií k tématu.....	str. 9
1.2 Inspirační zdroj.....	str. 9-10
1.3 Andy Warhol.....	str. 11
1.4 Výběr materiálu vhodného k potisku.....	str. 12
2. Technologická část	
2.1 Sítotisk	
2.1.1 Tiskové techniky.....	str. 13
2.1.2 Tisk z výšky.....	str. 13
2.1.3 Tisk z plochy.....	str. 13
2.1.4 Tisk z hloubky.....	str. 13-14
2.1.5 Průtisk.....	str. 14
2.2 Historie sítotisku.....	str. 14
2.3 Serigrafie.....	str. 15
2.4 Sítotiskové pomůcky a materiály	
2.4.1 Tisková forma.....	str. 16
2.4.2 Sítovina.....	str. 16
2.4.3 Osvit.....	str. 16
2.4.4 Barvy.....	str. 16-17
2.4.5 Těrky.....	str. 17
3. Postup práce	
3.1 Úprava fotografií.....	str. 18
3.2 Výroba síta.....	str. 18
3.3 Potisk.....	str. 19
3.3.1 Příprava pro tisk.....	str. 20
3.3.2 Potisk.....	str. 20
3.4 Zpracování potištěného materiálu do finální podoby	
3.4.1 Brož.....	str. 21-22
3.4.2 Přívěsek na krk.....	str. 23
3.4.3 Foto do kapsy.....	str. 24
4. ZÁVĚR.....	str. 25
5. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	str. 26
6. SEZNAM OBRÁZKŮ.....	str. 27
7. FOTODOKUMENTACE	

ÚVOD

Na otázku týkající se mé bakalářské práce, která na mě stále častěji útočila ze všech stran již před prázdninami, odpovídám: „Jsem rozhodnutá. Chtěla bych se věnovat šperku ve spojení se sítotiskem.“

Dříve než jsem začala přemýšlet o tématu mé práce, byla jsem si jistá technikou, se kterou budu pracovat. Je to technika sítotisku, mne blízká díky mému tátovi, který se s ní zabývá již řadu let, a proto i já se s ní setkávám od dětství.

Poprvé jsem sítotisk použila ve své práci na konci studia na SUPŠ v Jablonci nad Nisou a od té doby mě více zajímá, baví a stále se k němu vracím.

Inspirací pro téma mé bakalářské práce mi byly fotografie, které jsem získala od svých přátel. V rozrůstající se sbírce fotografií ze společných letních radovánek se pousmívám nad některými z nich při vzpomínce na konkrétní situaci. V tu chvíli mě napadá, že budu pracovat s tvářema mých přátel. To jsem však brzy zavrhlá. Těžko bude někdo zvědavý na mé kamarády. Vymyslím proto další varianty. Budu na fotkách jenom já? Nebo se pokusím zachytit různé typy žen? Ne, nakonec jsem se rozhodla zůstat u prvního nápadu s mými drahocennými přáteli. Vznikne tak osobní šperk určený pro konkrétní osobu.

Vím, že lidé budou mít radost z doplňků se svými podobiznami, či podobiznami toho, koho mají rádi. Poprosila jsem ještě další přátele o poskytnutí svých fotek, na kterých se sami sobě líbí. Všichni mi s ochotou vyhověli, což mi dalo naději v to, že má práce lidi kolem mne zaujme.

1. Teoretická část

1.1 Hledání vhodných fotografií k tématu

Obrázky, které jsem použila pro osonuí šperk jsem vybírala ze svých fotografií, které jsem nasbírala během léta. Autorem těchto fotografií však nejsem já sama, ale právě ti lidé, kteří jsou na špercích sami zobrazení. Nejdříve jsem se chtěla zabývat pouze tváří svou vlastní, zachytit ji z různých pohledů. Zajímavější ale pro mě bylo, pohrát si s lidskou tváří více osob. Vybírala jsem proto z fotek tvář nejen svou vlastní, ale také mých přátel, tak, abych u každého z nás zachytila naše charakteristická gesta.

1.2 Inspirační zdroj

Figurativní umění 20.století zahrnuje velké množství rozličných stylů. Mezi nimi můžeme rozlišit čtyři vzájemně se prolínající hlavní tendence: figurativní realismus, kritický realismus, umění asambláže a expresivní umění.

Roku 1925 umělci Nové věcnosti prezentují v rámci velké výstavy pořádané v Meinnheimu chladnou a detailně věrnou reprodukci každodenního života, ruchu velkoměst a průmyslového prostředí. Jejich figurativní realismus je později převzat realismem fotografickým či hyperealismem konce 60. a 70. let ve Spojených státech a Evropě. Prostřednictvím fotografie, filmu a televize je svět vnímán čím dál tím zprostředkovaněji. V důsledku toho, již námětem „realistických fotografií“ není sám předmět, ale jeho dvojník, který se objevuje na fotografickém podkladu. Všední skutečnost je zobrazována na základě fotografií metodou maximálně přesné rekonstrukce. Členové hamburské skupiny Zebra (založené r.1965) přebírají své náměty z fotografií a zobrazují tak realistické scény z každodenního života, prostoupené symbolickými, kritickými, případně ironickými prvky. Jiní umělci jako Kanad'an Alex Colville přenášejí svými extrémně propracovanými obrazy pouhý dojem fotografie, aniž by se jí inspirovali. Figurativní díla newyorských umělců (David Salle, Jean-Michel Basquiat, Richard Longo), kteří tvoří v 80. letech, jsou o poznání expresivnější, částečně

ilustrativní a symbolická.

Fotografií a opakováním stejného motivu se zabývá také pop art, který vznikl v Anglii. Lawrence Alloway nazývá r.1956 po artem umění, jež kritickým a ironizujícím způsobem postihuje západní konzumní společnost, a to prostřednictvím banálních předmětů zpracovaných technikou koláže, malby a asambláže.

Od 20.let se umění a reklama vzájemně ovlivňují a to je od 60.let využíváno představiteli amerického pop artu, jak v Kalifornii (Mel Ramos), tak v New Yorku (Andy Warhol a Roy Lichtenstein). Každodenní realita je estetizována skrze reklamu, komiks, graffiti, modu a design. (3)

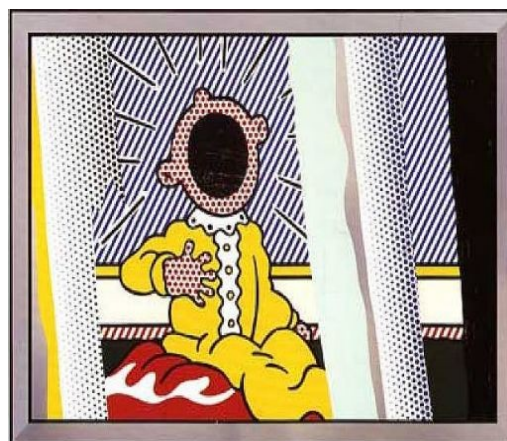
obr.1

obr. 2

obr.3

obr.4

1.3 Andy Warhol

Nejvýraznější umělec pop artu je bezpochyby Andy Warhol (1928 – 1987). Americký malíř a grafik slovenského původu, filmový tvůrce, autor a vůdčí osobnost pop artu. V 60. letech začal malovat známé americké produkty, jako Campbellovy polévky a Coca Coly.

Později začal s masovou produkcí sítotisku, snažil se nejen vytvářet umění z masových výrobků, ale i v masovém měřítku. Založil studio The Factory, kde zaměstnával a usměrňoval „umělecké pracovníky“ při tvorbě výtisků, bot, filmů a dalších děl.

V 70. a 80. letech vytvořil hlavně sérii netradičních portrétů slavných lidí, jako Marilyn Monroe, Elvis Presley či John Lennon.

obr.5

obr.6

obr.7

obr.8

1. 4 Výběr materiálu vhodného k potisku

O materiálu jsem se dlouho rozmýšlet nemusela. Musí být průhledný a musí mít rovný a hladký povrch. Tyto podmínky splňuje plast, folie. Navíc jsem s těmito materiály získala zkušenosti při zpracování semestrálních prací.

Rovnost a hladkost povrchu je nezbytný pro tištění materiálu. Průhlednost materiálu je mou osobní podmínkou. Chtěla bych dosáhnout určité plasticity nebo zajímavosti fotky tím, že dám několik vrstev materiálu za sebe s malým odstupem mezi jednotlivými vrstvami. Vzniknou průhledy , které dají tváři hloubku a uvedou ji do pohybu.

Můj šperk by měl působit lehce, vzdušně a barevně, také proto jsem vybírala z těchto materiálů, které se k mým šperkům nejvíce hodí.

Rozhodla jsem se také pro práci s kovem. Díky sítotisku můžu tváře do kovu vyleptat. Vzniknou tak šperky se zcela odlišnou charakteristikou od šperků plastových.

2. Technologická část

2.1 Sítotisk

2.1.1 Tiskové techniky

Všeobecně bývá v poligrafii tisková technika rozdělována podle toho, z jakého druhu tiskové formy se tiskne. Mluvíme obvykle o čtyřech základních tiskových technikách.

2.1.2 Tisk z výšky

Při tisku z výšky se tiskový motiv vytvoří na desce tak, že místa, která mají tisknout vystupují z plochy desky. Dosáhne se toho odleptáním nebo mechanickým odstraněním materiálu desky na místech, která tisknout nemají.

Příkladem tisku z výšky je klasický knihtisk, rotační novinový tisk, ale také např. obyčejný psací stroj s kovovými nebo plastovými typy (literami), jehličková tiskárna počítače, ale také třeba obyčejné razítko.

2.1.3 Tisk z plochy

Tisk z plochy je založen na tom, že tiskové barvy nebo pigmenty mají rozdílnou smáčivost nebo přilnavost k různým povrchům. Tisková forma může být přitlačena k potiskovanému materiálu přímo, anebo může být barva přenesena pomocnou pružnou deskou nebo válcem. Pak mluvíme o tisku přenosovém, ofsetu. Podobným způsobem pracuje také elektrografický tisk – xerox. Tiskem z plochy je kromě umělecké litografie a klasického ofsetu také např. tisk laserovými tiskárnami.

2.1.4 Tisk z hloubky

Tisková forma pro tisk z hloubky se vytvoří mechanickým vyritím, gravírováním, vyleptáním, nebo vtlačení tiskového motivu do tiskové desky. Na tiskovou desku s pak naválí barva a stáhne ostrou stěrkou. Barva, která ulpěla v prohlubních tiskové desky se pak v tiskařském lisu přenesou na potiskovaný materiál. Nejčastěji se

setkáváme s klasickým novinovým rotačním hlubotiskem, ale tiskem z hloubky je také např. umělecký linorit nebo dřevoryt.

2.1.5 Průtisk

Při průtisku se tisková forma vytvoří z materiálu, který umožňuje protlačení barvy v místech, kde má forma tisknout. Základním materiálem bývá velmi řídká tkanina nebo netkaná textilie, na kterou se nanese krycí vrstva na místa, která nemají tisknout. Tisková forma se vytvoří buď tím, že se na napnutou tkaninu například nalepí krycí vrstva z papíru nebo plastu, do níž je předem vyřezán tiskový motiv, nebo se vytvoří fotocestou do světlocitlivé vrstvy, nanesené předem na tkaninu. Nejrozšířenější průtiskovou technikou je sítotisk. Sítotisk se rozlišuje podle způsobu protlačování barvy na těrkový, kdy se barva protlačuje mechanicky pružnou těrkou a beztěrkový, kdy barvu vytlačuje stlačený vzduch, kapalina, odstředivá síla nebo síly magnetické či elektrostatické.

V současné době se pro průmyslový tisk využívá převážně ofsetová technika, barevný tisk nám dnes umožňují i kvalitní kopírovací stroje.

2.2 Historie sítotisku

První zmínky o používání šablon pro opakované zobrazení motivu můžeme nalézt především ve Staré Číně. Ve Středověkém Japonsku se vytvářely šablony pro průtisk ze sítěk z hedvábí či lidských vlasů, na nichž se vytvářely motivy pomocí přírodních materiálů, např. želatiny nebo včelího vosku.

Sítotisk se používal v minulém století už také i ve Francii k potisku jemného textilu.

Začátkem našeho století byly ve Velké Británii patentovány postupy pro tvorbu přímých sítotiskových šablon pomocí vykrývacích roztoků.

Zásadní obrat ve vývoji sítotisku nastal po 2. světové válce. S rozvojem chemie byly vynalezeny světlocitlivé roztoky pro výrobu sítotiskových forem. Poté se sítotisk začal používat v průmyslu k potisku obalů, přístrojů, štítků a mnoha dalších věcí. Stal se uznávaným a oblíbeným způsobem vytváření unikátních uměleckých děl.

2.3 Serigrafie

Serografií rozumíme umělecký sítotisk, jehož výsledkem bývají obvykle jednotlivé originály nebo serie autorizovaných grafických listů, plakátů apod. Tím je dáno, že touto technikou pracuje obvykle sám umělec – grafik, nebo řemeslný tiskař pod jeho dohledem. Pro serigrafii se využívá všech druhů šablonové techniky, přímé i nepřímé šablony, tisku přímých barev i rastrů, tisku barevnou směsí apod. Přímá šablona se vytváří přímo na sítu kresbou štětcem, vykrívacím roztokem nebo se kreslí litografickou tuší či křídou, pak se síto vymyje vhodným rozpouštědlem.

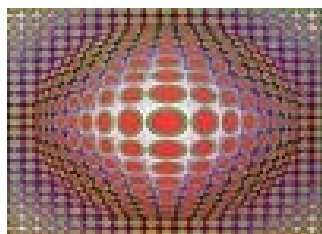
Přímou šablonu je možné také vyhotovit jakoukoliv kreslicí technikou na vhodné folie a poté fotocestou na síto, opatřené světlocitlivou vrstvou. Tak je možno nakreslit přes sebe řadu folií pro různé barvy a kombinovat je s autotypickým sítěmi apod. Vznikají tím zcela originální a neopakovatelná výtvarná díla, která se nedají realizovat jinou technikou.

Nepřímá šablona se tvoří řezem do papíru nebo folie, a ta se pak následně přenesla na síto nalepením

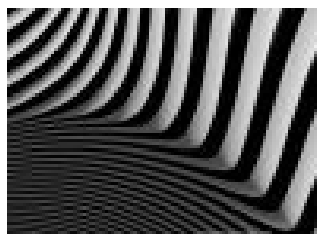
Ve Spojených Státech technika umělecké serigrafie získala kritiku, sběratele i širokou veřejnost o 20 let dříve, než v Evropě. Zde se umělecká serigrafie rozvíjí teprve po 2.světové válce. Slavná Ecole Estienne v Paříži pořádá kursy pro umělce a v té době začínají vznikat první listy signované Picassem, Fernandem Légerem, Raoulem Dufym Georgem Braquem. Na straně výrobců je to Louis Dubuit, přítel umělců, který začíná vyrábět první sítotiskové stroje.

.Kolem roku 1949 vznikají první odborné časopisy francouzské, holandské a německé.

V roce 1954 pořádá talentovaný sítotiskař Arcay ve známé galerii Denise René v Paříži výstavu tisků, které realizoval se slavnými umělci. Mezi mnoha jinými vystavuje Vasarely, Polliakoff, Dewasne, Jacobsen.

obr.9

obr.10

2.4 Sítotiskové pomůcky a materiály

2.4.1 Tisková forma

Pro upevnění síťoviny je nezbytný šablonový rám. Rámy se ponejvíce zhotovovaly ze dřeva a síťovina se na ně různým způsobem přibíjela. V současné době se používají stabilnější a pevnější rámy kovové, na které se síťovina lepí speciálními lepidly. Kovové rámy se vyrábějí z hliníkového tenkostěnného profilu, nejlépe svařované.

2.4.2 Síťovina

Také síťovina prošla velkým vývojem. Dříve se používalo různých typů mlynářských pláten, ale příchodem syntetických vláken se sítotisk přiklonil k monofilním tkaninám. Používají se prakticky vlákenné materiály, polyamid a polyester. Rozdíl mezi nimi je ten, že polyamidové vlákno je pružnější, tažnější a více odolné proti abrasivním materiálům. Polyester je pevnější a chemicky odolnější, stabilnější a trvanlivější.

2.4.3 Osvětlení

Světlocitlivou vrstvu, stlačenou ve vakuovém rámu s předlohou, osvětluje speciálním zdrojem světla. Obecně má takový zdroj být bodový, aby podání kontury bylo co nejostřejší. Pokud nedojde k dostatečnému vytvrzení světlem, reaguje obvykle dodatečně světlocitlivá vrstva s ředidly, které obsahují tiskové barvy a stane se pak obtížně odvrstvitelnou.

2.4.4 Barvy

Barvy rozdělujeme na jednosložkové dvousložkové. Dvousložkové barvy sestávají z barvy a tužidla. Používají se většinou tehdy, když barvový film musí splňovat zvláštní požadavky na odolnost proti poškrábání.

Speciální barvy rozlišujeme na UV barvy, které neobsahují žádná ředidla. K vytvrzení dochází působením ultrafialového světla.

Fluorescenční barvy, tj. Barvy, které ve dne jakoby svítí, nebo také nazývané signálními barvami, odrážejí denní světlo a UV světlo.

Barvy fixované teplem byly vyvinuty pro potisk acetátových směsných polymerů.

Barva se přenesla normálním síťotiskem a potom za tepla difunduje do materiálu.

Sublimační barvy se přenáší transferním síťotiskem na zrcadlově přenosový papír, ten se přitlačí na potiskovaný materiál a zahřeje. Poté barva difunduje do materiálu.

Barvy na vodním základě jsou v síťotisku stále více používány, především pro velké zjednodušení problémů s hygienou pracovního prostředí a s ekologickými požadavky. Barvy na vodním základu se doposud nejčastěji užívají při potisku textilní konfekce.

Potravinářské barvy mohou přicházet do přímého styku s potravinami. Proto je jejich výroba a použití vázáno velmi přísnými zdravotními předpisy.

2.4.5 Těrky

Těrka je tvořena dvěma prvky, těrkovým držákem a těrkovým listem. Těrkový držák se liší podle toho, zda jde o těrku pro ruční nebo strojní tisk. Pro ruční tisk se používají různé tvary držáků, zhotovené ze dřeva, plechu, umělých hmot.

3. Postup práce

3.1 Úprava fotografií

Prvním nezbytným krokem v postupu mé práce bylo upravit tváře, které jsem si vybrala z fotografií do finální podoby. Obličej jsem z fotografií vyřízla a dala ji rozměr přibližně 5x5 cm. Každý obrázek jsem pak upravila do stylizované podoby v kontrastujících černobílých konturách.

Stylizované obrázky jsem si nechala vytisknout v pozitivu i negativu v podobě 1:1 a poskládala tak, aby byly připravené k vyvolání a k výrobě sít.

3.2 Výroba síta

Síta jsem si nechala vyrobit u sítotiskové firmy Procentrum ve Stráži nad Nisou, která se zabývá potiskem reklamních předmětů. Vzniklo sedm sít o rozměrech.

Z mých předloh, které jsem firmě dodala, mi vyrobili sítotiskovou formu s hrubostí síta, které odpovídá materiálu, na který budu tisknout. Sítovina musí odpovídat svou hrubostí struktuře potiskovaného povrchu.

3.3 Potisk

Připravila jsem si materiály, na které chci tisknout, tj. průhledné tvrdé folie a pauzovací papír, jež jsem zabarvila křídami do pastelových odstínů žluté, zelené, fialové a oranžové.

K potisku jsem použila acetonové barvy, které po zaschnutí drží na povrchu samy, jsou odolné proti otěru, vodě a nemusí se fixovat tepelným zdrojem. Nevýhoda těchto barev je taková, že po každém tisku následuje dlouhé a důkladné mytí síta ředidlem.

Všemi motivy jsem si nejdříve potiskla podložku, abych při tisku věděla, kam mám materiál pokládat.

Fotografie, které jsou v pozitivu jsem tiskla v odstínech světlých barev. Naopak pro negativy jsem použila odstíny tmavé.

obr.12

3.3.1 Příprava pro tisk

Vprvní řadě si připravím barvu, kterou budu tisknout. Barvy se dají mezi sebou dobře míchat, a tak si můžu snadno připravit odstín, který si sama představuji. Barva by měla být namíchaná v takové podobě, aby nebyla příliš řídká ani hustá. Pokud máme barvu moc hustou, můžeme ji zředit ředidlem. Dále si kruč připraví dostatečně širokou těrku a materiál, na který budu tisknout.

3.3.2 Potisk

Samotný potisk probíhá tím způsobem, že na stůl nejdříve položím folii či papír. Do okrajového místa síta dám dostatečné množství barvy, aby těrka po celé své šířce tiskla ponořená v barvě. Pomalým tahem pod úhlem 45° zatáhnu přes motiv vyznačený na sítu.

Potištěný materiál nechám ležet 24 hodin, aby barva samovolně zaschla. Protože mám na jednom sítu okolo 20 obličejů, musím vše pečlivě rozstříhat a roztřídit. Vzniknou mi hromádky, kde od každého obličeje mám různé odstíny barev. Ztěchto vybírám a kombinuji obličeje tak, aby se k sobě barevně hodily, vytvářím různé varianty.

3.4 Zpracování potištěného materiálu do finální podoby

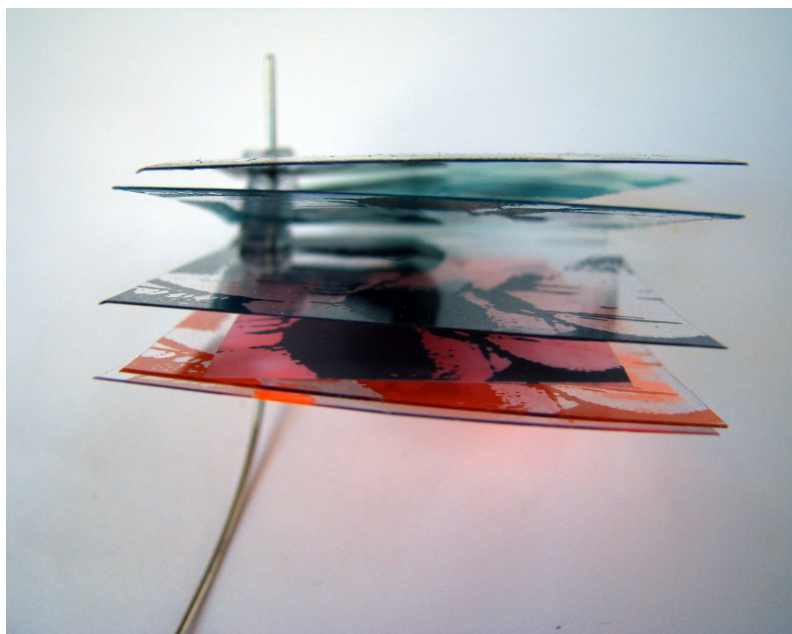
3.4.1 Brože s foliemi

K výrobě broží jsem použila nastříhané barevné folie a nerezový drát o průměru 1 mm, z něhož jsem si nastříhala kousky dlouhé 15 a 20 cm. U každého drátu jsem jeden z jeho konců zabrousila do ostré špičky. Tu jsem ještě upravila jemným smirkem a nakonec vyleštila na leštícím kotouči.

Z gumových hadiček průhledné a zelené barvy jsem si vyrazila kolečka razníkem. Jsou to hadičky, které se používají převážně v instalatérství a mají tloušťku 2 mm.

Jedna brož se skládá přibližně z 5 až 7 folií. Na každé z nich je jeden motiv v různých barevných, nebo kompozičních variantách. Folie jsem propíchla špendlíkem a jednoduše nasadila za sebe na nerezový drát. Gumovýma kolečkama jsem prokládala folie, aby vznikl odstup mezi jednotlivými vrstvami.

Foliemi na vzniklých brožích se dá lehce otáčet. Můžeme si s nimi hrát a vytvářet různé varianty.

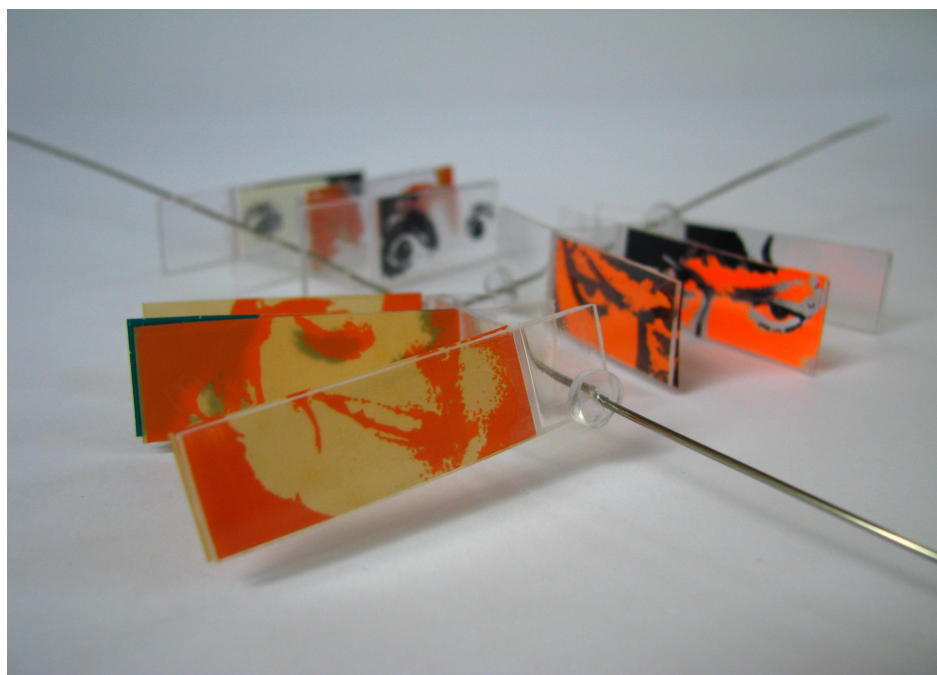
obr 13

Brože z polykarbonátu

Při výrobě broží s použitím polykarbonátových desek jsem postupovala velmi podobně, jako u broží s foliemi. Z polykarbonátové desky jsem vyřezala čtvercový tvar, kterému jsem hrany upravila na brusce a řádně začistila. Jeden obličej jsem roztříhala na 3 části a nalepila je za sebe na polykarbonáty, které jsem si připravila.

Do okrajů jsem vyvrtala 3 dirky a jimi provlíkla nerezový drátek zabroušený do jehly.

Protože jsem polykarbonát rozřízla, vzniklo tak žebrovní, jehož konce se hýbou, díky vlastnostem pružného materiálu. Jsou však přidělané napevno, nedá se s nimi otáčet.

obr.14

3.4.2 Přívěsek na krk

Pro přívěsky na krk jsem použila opět několik druhů polykarbonátových desek ve tvaru čtverců.

Nejdříve jsem si všechny nařezala lupénkovou pilkou. Upravila jsem je na brusce a odstranila odpadový a přebytečný materiál.

Všechny nařezané tvary jsem vyčistila obyčejnou zubní pastou, která je vhodná pro leštění plastů. Nakonec jsem vše důkladně vyčistila lihem.

Pro jeden přívěsek jsem si vybrala vždy jeden motiv, ve více barevných variantách. Každý obličej jsem rozstříhla na 2 nebo 3 části, podle toho, jaký polykarbonát jsem použila.

Kousek po kousku jsem rozsríhané folie lepila do polykarbonátových desek.

Vznikly přívěsky na stejném principu jako brože. Jeden obličej v několika barevných vrstvách řazený za sebou.

Plastové přívěsky jsem zavěsila na průhledné tenké hadičky, které se k plastům nejlépe hodí, díky materiálu a své průhlednosti.

obr.15

3.4.3 Foto do kapsy

Pro foto do kapsy, které nemají funkci šperku, ale slouží nám jako nezničitelné fotky, jsem použila mosazné plíšky o průměru 5x5 cm.

Nejdříve jsem je vyleštila na leštícím kotouči. Pomocí sítotisku jsem na ně nanasla motiv s obrázkem. Některé z destiček mají motiv na každé straně jiný, ale takový, aby k sobě patřil. Na jednom plíšku jsou spolu zobrazeni například sourozenci, partneři, či přátelé.

Potištěné plíšky jsem ponořila na několik hodin do lázně chloridu železitého, který leptá mosaz. Pro potisk plíšků jsem použila acetonové barvy, protože jsou proti chloridu odolné. Po 3 až 5 hodinách jsem plíšky z chloridu vytáhla. Místa nepotištěná acetonovou barvou se vyleptaly do hloubky.

obr.16

obr.17

4. Závěr

Podívám – li se na svou bakalářskou práci, inspirovanou fotografiemi z mého fotoalba, myslím, že jsem si splnila své představy o této práci, kterou jsem měla na začátku.

Vytvořila jsem kolekci šperků, která je pro mě velmi osobní. Ke každému z nich mám určitý vztah, a to díky lidem, kteří jsou na špercích zobrazeni. Fotografiím jsem věnovala hodně času a zavzpomínala při tom na chvíle, které se mi vryly do paměti. Šperky jsou určené lidem, které mám ráda a přála bych si, aby se i pro jejich nositele staly šperkem osobním.

Během práce jsem se opět o něco více zdokonalila v technologii sítotisku, která pro mě ale není nová. Získala jsem nové zkušenosti a vědomosti v této oblasti. Velice ráda bych se jí věnovala i v budoucnosti.

5. Seznam použité literatury

1. Jiříček, V., Akermann, A., Boysen, H., Goldner, F., Bauer, P., Fischer, T.: Příručka sítotisku a tamponového tisku. Brno: SERVIS CENTRUM s.r.o., 1994
2. ČSVTS - ÚV společnosti tisku, odborná skupina pro sítotisk: Základní kurs sítotisku. Pardubice: DT ČSVTS Pardubice, 1979
3. Debicki, J., Favre, J.F., Grunewald, D., Pimentel, A.F.: Dějiny umění. Praha: Argo, 1998
4. ArtAntigues. Praha: Medica Publishing and Consulting s.r.o., 2005-2007

6. Seznam obrázků

1. Andy Warhol
2. Andy Warhol
3. Roy Lichtenstein
4. Roy Lichtenstein
5. Andy Warhol
6. Andy Warhol
7. Andy Warhol
8. Andy Warhol
9. Victor Vasarely
10. Victor Vasarely
11. Síto
12. Podložka - sítotisk na papíře
13. Brož s foliemi
14. Brož z polykarbonátu
15. Přívěsek z polykarbonátu
16. Foto do kapsy
17. Foto do kapsy

7. FOTOFOKUMENTACE

